

ALAPTANÍTÁSOK

A Biblia megértése 6. – Nők a szolgálatban 1.

1Korinthus 11:3-7

„Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. Minden férfiú, aki befedett fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét. Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyíratott volna. Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiratkozzék is meg, ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyíratkozni, vagy megborotváltatni, fedje be az ő fejét. Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége.”

1Korinthus 14:34-36

„A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nékik, hogy közbeszóljanak; hanem engedelmesek legyenek, amint a törvény is mondja. Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen dolog asszonynak közbeszólni a gyülekezetben. Avagy töletek származott-é az Isten Igéje, avagy csak hozzátok jutott el?”

1Timóteus 2:11-12

„Az asszony csendességben tanuljon, teljes alárendeltségben. A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben.”

Az előbb felolvasott Igék Pál leveleiből nagyon sok problémát okoztak már azok számára, akik igazán szeretik az Igét. Főleg azon nők és asszonyok számára, akik érzik azt a valóságos tüzet a szívükben, amelyet Isten szított szolgálatra. És ezt a tüzet nem lehetséges kioltani a szívükben, ez a tűz azért van ott, hogy szolgálják a Jézus Krisztust.

Ennek ellenére vannak olyan felekezetek, ahol tilos az asszonynak és a nőnek prédikálnia, tanítania, szolgálnia a gyülekezetben, és vannak olyan gyülekezetek, ahol még a hangos imádság is tilos a nőknek ezen Igék alapján. Nagyon sok olyan konzervatív gyülekezet van, ahol nagyon kis szerepet adnak csak a nőknek a gyülekezetben.

Vannak aztán olyan gyülekezetek, akik igyekeznek félretolni ezeket az Igéket Pál leveleiből, nem foglalkoznak velük. És azt mondják, hogy Pál csupán saját véleményét fejezte ki ezekben az Igékben. Ez pedig nem igaz, mert Pál, amikor a leveleit írja, akkor azt a Szent Szellem ihletettségében írja.

1Korinthus 14:37-38

„Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy szellemi ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendelései azok. Ha pedig valaki értetlen, legyen értetlen.”

Láthatjuk, hogy ezek az Igék, amelyek megparancsolják az asszonyok számára, hogy hallgassanak a gyülekezetben, pontosan abban a fejezetben van, az *1Korinthus 14*-ben amit a nagy pünkösdisták fejezetnek is szoktak hívni. És ki látott már olyan Pünkösdisták gyülekezetet, amelyben asszonyok nem szólhatnak meg, és nem beszélhetnek? Én még nem találkoztam olyannal. Sehol nem szabadabbak az asszonyok és a nők, mint a pünkösdisták gyülekezetekben arra, hogy prédikáljanak, hogy tanítsanak, hogy dicsőítsék Istent, hogy hangosan imádkozzanak nyelveken.

Igaz ez, mindazok ellenére, hogy sehol jobban nem ragaszkodnak Isten Igéjéhez, mint a pünkösdisták, vagy más szóval teljes evangéliumi gyülekezetekben. Ez jelenti azt, hogy teljes evangéliumi, hogy a teljes igazságát követi az Igének. Márpedig teljes evangéliumi Bibliáiskolákban találhatsz fiatal lányokat, nőket, asszonyokat, akik Igét tanulnak azért, hogy szolgálatba álljanak.

Felkészítik magukat arra, hogy az Úr Jézus Krisztus küldöttei legyenek, szolgálói legyenek Jézus Krisztusnak. Én is Bibliaiskolába jártam, és ott együtt tanultam nővel, asszonyokkal, akik a szolgálatra készültek fel.

Úgy tűnik tehát, hogy a mi szokásaink ellentétesek Pál Igéivel, és úgy tűnhet, hogy megsértjük a gyakorlatban azokat az Igéket, amelyeket Pál itt ír. Érdemes megjegyezni, hogy ezen megszorításokkal szemben mégis a mai időkben az asszonyok, a nők erőteljesen végzik a szolgálatukat. És az asszonyoknak a mai napokban, ebben az időben, ahol élünk, nagyon nagy részük van a szolgálatban, és hatalmas részük van a gyülekezeti munkában. Azokban a gyülekezetekben figyelhető meg ez leginkább, ahol nagyon szorosán követik Isten Igéjét minden területen.

Biztos vagyok abban, hogy ezen Igék tanulmányozása nélkül, és kivonva a szövegkörnyezetéből ezeket az Igéket, minden Szent Szellemmel betöltekezett keresztyén érzi azt a szívében, hogy ezek az Igék, amiket az előbb felolvastunk, ezek a megszorítások a nőkre, ezek a mai időben már, a mostani időkben, nem illenek be. És ennek megvan az oka. Biztos vagyok abban, hogyha Pál ma írná a levelét, legalább olyan szabadon adná meg a helyet a nők számára, mint ahogy mi tesszük.

Mi történne akkor, ha ezeket a megszorításokat egészen szó szerint, betű szerint vennék? Hatalmas ajándékokkal megáldott szolgálókat helyezne ki a szolgálatukból - és ezeken a szolgálatokon Isten szent pecsétje, mint bizonyíték van. Én magam is egy asszony evangélista szolgáló alkalmán kaptam üdvösséget. Személyesen, én. És senki nem tagadhatta, hogy hatalmas felkentje volt Istennek. Azt is el kellene ismerni, hogy a vasárnapi hittanórák, és tanítások, és imakörök is megsemmisülnének, ha kizárnánk a nőket a szolgálatból. Tönkre tenné a gyülekezeti alkalmainkat is. Hiszen megtiltanánk akkor nekik, hogy nem imádkozhatnak hangosan, nem adhatnak nyelveken üzenetet, és nem dicsőíthetnék hangosan az Urat. Mi történne ebben az esetben? Egészen halottá válnának a gyülekezeti alkalmaink, mindenféle élet nélkül.

Vannak aztán olyanok, akik úgy vélekednek, hogy Pál azért írta ezeket a sorokat, mert asszonygyűlölő volt. Mert hallani olyan prédikátorokat, és olyan vallási köröket, és olyan szólásokat, hogy azt prédikálják, hogy Pál soha nem volt nő, Pál nem szerette a nőket, az asszonyokat, szó szerint gyűlölte őket. Ezért úgy magyarázzák, hogy ezért tette Pál ezeket a megszorításokat az Igében. Pál soha nem volt asszonygyűlölő! Még a nőtlenséget sem javasolta az Igében, mint ahogy sokan gondolják, hogy ő ezt megírta. Olyan tanácsokat adott, amelyek annak az időkorszaknak a napjaiba illettek bele.

Ahogy olvassuk az *1Korinthus* 7. fejezetét, úgy tűnhet, hogy Pál javasolja a nőtlenséget, a jelenlegi szükség miatt – mint írja. Mert abban az időben a keresztyényeket sok-sok üldözés érte. Másrészt pedig nőtlenség esetében a teljes szívét az illető az Úrnak tudta adni, és a teljesen szívével tudta szolgálni.

1Korinthus 7:26

„Úgy vélem tehát, az a jó a jelenvaló szükség miatt, hogy jó az embernek úgy maradni, ahogy van.”

Pál nem ellenezte a házasságot! Pál azt tanítja, hogy szentsége van a házasságnak. És amikor olvassuk, hogy mi a feltétele annak, hogy pásztor legyen valaki, azt írja, hogy az szükséges, hogy egyfeleségű legyen Isten jelöltje. Ha Pál asszonygyűlölő, nőgyűlölő lett volna, és ellenezte volna a házasságot Isten szolgálói számára, akkor Timóteusnak és Titusnak azt írta volna, hogy olyanokat keressen szolgálatban, akik függetlenek, és nem házások. De nem ezt írta! Azt is láthatjuk az Igében, hogy Pál nagyon nagyra tekinti az asszonyok szerepét a szolgálatban, és tiszteli őket.

Róma 16:1-2

„Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nékem magamnak is.”

A Róma16:1-ben az eredeti görög szövegben 'diakónus' szerepel, az Ige pedig 'szolgálónak' fordítja. Mert ugyanez a görög szó bárhol másol a King James Bibliafordításomban mindenhol diakónusként szerepel, kivéve itt. Mindenhol máshol. Az új fordításokban már helyesen lehet találni, diakónusként van fordítva.

Abban az időben, amikor Bibliaiskolába jártam, volt egy nagyon híres prédikátor, nem a mi Bibliaiskolánkban prédikált ugyan. Nagyon keményen prédikált, azt magyarázta, hogy az Ige vonalában kell maradni, és az sehol nem áll a Bibliában, hogy egy asszony diakónus legyen! Nagyon híres teljes evangéliumi prédikátor volt pedig, abban az időben, ma már nem.

Tudjátok, amikor Pál a levelét a rómaiaknak írta, akkor azt a levelet éppúgy a férfiaknak, mint a nőknek írta. Azt is írja a levelében, hogy: *segítsetek neki*. Vagyis: *legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul*. És ezt erre az asszonyra írja: *ne elnyomjátok őt, hanem segítsetek neki*. *Legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul* – írja az Ige. Ugyanitt folytatólag Pál további meleg köszöntést ír. Pál tehát nem felejt el a Rómában lévő gyülekezeti hívő asszonyokat.

Róma 16:3-4

„Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, kik nékem munkatársaim Krisztus Jézusban. Akik az én életemért a saját nyakukat tették le; akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is.”

Még a mai gyakorlatban is általában a férfi neve szerepel először, és aztán az asszony neve. Pál fordítva teszi: először a hölgy nevét említi. Priscillát említi először, aki egy asszony volt, és utána a férjét. És a 6. versben is Máriaat köszönti. És a 12. versben újra nőket köszönt. Mind a három név a 12. versben női név:

Róma 16:12

„Köszöntsétek Trifénát és Trifósát, akik fáradoznak az Úrban. Köszöntsétek a szerelmetes Persist, aki sokat fáradozott az Úrban.”

A görög eredetiből tudjuk, hogy mindez a három asszony volt. Mondja az Ige, hogy: *„Trifénát és Trifósát, kik munkálkodnak az Úrban.”* És: *„Persist, ki sokat munkálkodott az Úrban.”* Vagyis ezeknek a nőknek valamilyen fajta szolgálatuk volt az Úrban.

Róma 16:13

„Köszöntsétek Rufust, aki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, aki az enyém is.”

A következő Igerészben, az *Efezus 5*-ben fogunk olyan Igéket olvasni, amely azt jelképezi, hogy milyennek kell lennie a férj-feleség kapcsolatnak. Az Ige ezt Krisztus és az ő gyülekezeti testéhez hasonlítja. Az Ige azt mondja, Pál azt írja, hogy a férjeknek szeretniük kell a feleségüket.

Efezus 5:25, 33

„Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért; Ki-ki azért úgy szeresse a feleségét mint önmagát; az asszony pedig félje a férjét.”

Kolosse 3:19

„Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, és ne legyetek irántuk keserű kedvűek.”

Lehetne mondani, hogy ezek az Igék olyan embertől jönnek, aki asszonygyűlölő lenne? Nem lehet mondani! Sőt, ellenkezőleg, azt lehet mondani, hogy ez a hatalmas apostol, ha nem is volt felesége, nagyon magasra tekintette a jó feleséget, ugyanúgy, mint a jó férjet.

Hiszen a Bibliaiskolánkban azt tanították, hogy az Igék alapján egyiket sem lehet bizonyítani: sem azt, hogy Pál nős lett volna, sem azt nem lehet bizonyítani, hogy Pál nőtlen lett volna.

Ha a férjek csak ezt a pár Igét megszívlelnék, már egészen más lenne a férj-feleség kapcsolata! Mert Jézus Krisztus magatartásformája és hozzáállása az asszonyokhoz és nőkhöz, az mindannyiunk példaképe kellene, hogy legyen. Soha senki nagyobb tisztelettel nem fordult az asszonyok felé, mint maga Jézus Krisztus.

Egy nagy kérdésre fogunk most választ adni. A kérdés pedig: a férfi feje-e a nőnek? Mert lehet, hogy valakinek a következő Igékből kifolyólag ez lesz az elképzelése.

1Korinthus 11:3

„Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten.”

Efezus 5:23

„Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek.”

Szeretném, ha most a következőkben egy pár angol nyelvű fordítást megnéznénk magyarul:

1Korinthus 11:3

„Szeretném, ha tudnátok, hogy minden embernek Krisztus a feje; hogy a feleségnek a feje a férje, és Krisztusnak a feje Isten.”

Egy másik neves fordítás szerint mondja az Ige, hogy: *„a feleségnek feje a férje.”*

Tegyük föl a kérdést, hogy: minden férfi feje-e minden nőnek? Nem, nem, nem! Az ember, vagyis a férfi lehet, hogy egy asszonynak a feje, a saját feleségének, de nem minden asszonynak a feje! Ennek ellenére itt Magyarországon is hallani ilyenfajta prédikációt. Ezek a prédikátorok figyelmetlenül értelmezik ezeket az Igéket.

Isten Igéje oly módon íródott, mint amikor aranyat bányászunk. Van, amikor csak felületesen kotorjuk meg a felszínt és lehet, hogy találunk egy kis aranyat. Aki igazából szeretne, az mélyre ás, és ott megtalálja az aranyat. Ugyanez lehetséges, hogy csak felületesen kotorgatjuk meg az Igéket. De ha igazán meg akarjuk érteni, mit mond a Biblia, akkor mélyére kell ásni ezeknek az Igéknek!

Azokat, aki ilyen módon prédikálnak, nem javítottam ki személyesen, mert tudom, hogy ezek az emberek úgysem fogadnák el az én véleményemet. Egyszer az egyiknek ugyan elmondtam, hogy ezek az Igék nem ezt mondják, és akkor visszaválaszol: *de hát itt írja az Ige, hogy a férfi feje az asszonynak. Mindenben méghozzá - úgy értelmezik: mindenben.* Mondtam, hogy: *nem, nem! Mert az Úr Jézusban a férfi nincs az asszony felett!* Mert ha ez lenne a helyzet, akkor az asszonyok, a feleségek, nem tudnának üdvösséget nyerni az Úrban, hacsak a férjük nem engedné meg nekik. Általában ezek azok a prédikátorok, akik nagyon keményen tekintenek, és kemény álláspontjuk van az asszonyokkal szemben. Állandóan az asszonyok ellen prédikálnak. Egy nagyon kemény illető volt. A feleségét nem partnernek tekintette, hanem csak egy alantas valakinek. Mondhatni, hogy rajta taposott, és rajta járt. Mondhatni, hogy a lábát mindig a felesége nyakán tartotta, és nem csak a felesége, a gyermekeiről is elmondható volt. Először is el kellett neki magyaráznom, hogy: *te nem vagy az én feleségem feje!* Ezek még azt is megpróbálják elmagyarázni, és utasítani, hogy hogyan öltözzön az én feleségem.

Kenneth Haginnek is szembesülnie kellett egyszer egy ilyen prédikátorral, és el kellett neki magyaráznia, hogy: *az nem rád tartozik, hogy az én feleségem hogyan öltözködik, mert az az én dolgom. És az én feleségem hogyan viseli a haját, az sem rád tartozik. Sőt, a gyülekezet egyetlen egy másik férfi tagjára sem vonatkozik, hogy hogyan viseli feleségem a haját. És egyetlen egy másik prédikátorra sem vonatkozik, ez az én dolgom. Úgy viseli a haját, hogy az nekem tetsszen, és ne neked. Úgy öltözködik, hogy az nekem legyen kellemes, és ne neked.*

És azt válaszolta végül neki, hogy: *ha a te feleséged elviseli mindazt az idiótaságot, amit te rámérsz, akkor az az ő baja, de azt viszont végképp nem szeretném, ha ezeket az idióta dolgokat rám kényszerítenéd, vagy az én feleségemre!*

És ha egy ilyen prédikátor jön a gyülekezetbe, akinek ilyen elképzelése van, előre megkérem, hogy az ilyen területről ne prédikáljon az én gyülekezetemben, mert mint pásztor, feje vagyok annak a helyi gyülekezetnek. Egyetemlegesen természetesen Jézus a feje a gyülekezeti testnek, de én vagyok a pásztorja annak a helyi gyülekezetnek, és nekem van meg a hatalmam. Mert a kormányzás hatalmi köre a pásztor köréhez tartozik. *Tehát amíg ebben a helyi gyülekezetben vagy – mondtam a kollegámnak -, addig egy szót nem szólhatsz az asszony kérdésről!*

Nagyon sokat tudok segíteni a magyar szolgálóknak, ha taníthatók. Ha az illető befogadja az Igét, oly módon, ahogy azt Pál szándékozta írni, akkor az nagy segítség lehet! Legtöbbször azt lehet tapasztalni, hogy keményfejűek, magukról úgy gondolják, hogy már mindent tudnak, és így taníthatatlanok.

Az Újszövetségben a férfi és a férj szavakra ugyanaz a görög szó szerepel. Ez a szó pedig: ANER. Tehát nincs külön szó az Újszövetségben a görög eredetiben a férfire és a férjre. Ugyanígy nincs külön szó a nőre, az asszonyra, vagy a feleségre. Tehát az asszony és a feleség szavak között az eredetiben nincs különbség. A betű szerint így szól: GYNE. És értelemszerűen a paragrafusoknak megfelelően kell eldönteni, hogy asszonyra, vagy feleségre, férfire, vagy férjre vonatkozik az Ige. Tehát az Ige értelméből kell következtetni, hogy asszonyokról, vagy feleségekről szól az Ige.

Van, amikor Pál általánosságban a nőkről, az asszonyokról szól. De vannak esetek, amikor szigorúan a feleségekről szól - és azokban a részekben valóban a feleségről szól.

Tehát azokban a részekben, amiket említettünk, például *1Korinthus 11:3*-ban, nem olvashatjuk ki a szövegből azt, hogy minden férfi olyan pozícióban áll minden nővel szemben, mint ahogy Krisztus a férfiakkal szemben. Hát ez így értelmetlen! Nem? Hiszen Krisztus pontosan annyira feje a nőknek, mint amennyire feje a férfiaknak, szellemi értelemben. Ha Krisztus nem a feje a nőknek, akkor a nők nem tartozhatnak a gyülekezeti testbe, hiszen Krisztus maga a gyülekezeti test feje.

Tudjátok, a Bibliát lehetséges olyan módon magyarázni, hogy abból bármi, amit te ki akarsz magyarázni, kijöjjön. Teljesen mindegy, hogy miben akarsz hinni, a Bibliából azt is ki lehet agyarázni, tévesen félre lehet magyarázni. Tehát kiragadhatsz Igéket a környezetükből, és tévesen olyan ódon értelmezheted félre, ahogy csak akarod.

Miután erről egyszer tanítottam, hogy a férfi nem szellemi feje az asszonynak, odajött hozzám egy ember, és azt mondta, hogy: *de pedig igen, mert a Biblia azt mondja. Azt mondja az Ige, hogy: Krisztus feje a gyülekezetnek, és pontosan úgy, mint ahogy a férfi feje az asszonynak.* Aztán megkérdezett engem, hogy: *Krisztus a szellemi feje a gyülekezetnek?* Azt mondtam: *igen.* És azt mondta, hogy: *akkor ebből az következik, hogy a férfi pedig szellemi értelemben feje az asszonynak.* Vagyis ebből az következik, hogy Krisztus nem a szellemi feje az asszonynak. Ez pedig hamis következtetés! Nem, a férfi nem szellemi feje az asszonynak! Mert ha Krisztus nem szellemi feje az asszonynak, akkor az asszony nincs a gyülekezeti testben. Ugye? Ha viszont az asszony is a gyülekezeti test tagja, akkor az ő szellemi feje is Krisztus, és nem a férfi.

Pál egész egyszerűen a családi szempontokból próbálja magyarázni az összefüggést, tehát a családi hatalmi struktúrából - hogy a férj feje a feleségnek, pontosan úgy, mint szellemi értelemben Krisztus a feje a gyülekezeti testnek. De nem azt mondja Pál, hogy a férj szellemi értelemben feje lenne a feleségnek! Mert ha ez igaz lenne, akkor egy újjászületett feleség esetében, akinek a férje még nem született újjá, szellemi értelemben nem lenne feje. Márpedig ez is hamis dolog! Hála az Úrnak, hogy van szellemi értelemben feje egy újjászületett feleségnek, márpedig Jézus Krisztus!

Ez a férfi azt is elmondta nekem, hogy: *mivel a férfi feje a nőnek, és a férj feje a feleségének, ezért mindenben engedelmeskednie kell a feleségnek a férjnek, még akkor is, ha azt parancsolja a férj, hogy egy másik férfival kell aludnia, azt is meg kell tennie.* Márpedig ez szélsőséges butaság! Mert a feleség szellemének és lelkiismeretének nem a férj az Ura, hanem Jézus Krisztus az Ura a szellemének! Pontosán úgy, mint ahogy a férfi szellemének és lelkiismeretének is Jézus Krisztus az Ura.

Azt tanítja a Biblia, hogy aki Jézus Krisztusban van, az egy szellem Ővele.

1Korinthus 6:17

„Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.”

Azt mondja az Ige az előző versben:

1Korinthus 6:16

„Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté.”

Az Ige máshol is tanítja, hogy a férj és a feleség ketten lesznek egy testté.

Efezus 5:31

„Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté.”

Látjátok, hogy ez a férj és a feleség kapcsolatára utal? Tehát a családi környezetre, és a családi viszonyokra utal. Ilyen értelemben, családi környezetben, a férj feje a feleségnek. Szellemi értelemben, ha a férj és a feleség az Úrhoz csatlakozik, akkor egy olyan szellemi testnek lesz tagja, amelynek feje Jézus Krisztus. És pontosan olyan mértékben lesz tagjává a nő a gyülekezeti testnek szellemi értelemben, mint a férfi. És pontosan annyira válik Krisztus gyülekezeti testének fejévé Krisztus egy asszony számára, mint egy férfi számára. Bármelyik asszony el tud menni Jézus Krisztushoz, és Jézus Krisztus testének tagjává tud lenni, bármelyik férfi beleegyezése nélkül.

Hallottam már olyan téves nézeteket, hogy egy feleség a férje beleegyezése nélkül még nem is imádkozhat Jézushoz! Hát milyen bolondság ez!?! Bármelyik feleség imában el tud menni Isten elé a férje beleegyezése és tudta nélkül is! Egy feleség legalább annyira közeli kapcsolatba tud kerülni az imaéletében szellemi értelemben Jézushoz, mint bármelyik férj, vagy férfi. És a tények azt mutatják, hogy nagyon sok nő és asszony közelebb kerül az Úrhoz az imaéletén keresztül, mint nagyon sok férfi és férj.

De mint egy feleség, a saját természetes kapcsolatában, a férjével szemben egy alárendeltségi helyen van a családban. De nincs alárendeltségi helyben Jézus Krisztus testében! Vagyis az nem igaz, hogy Isten szemében a férfi és a nő ne lenne egyenlő! Viszont a családi jó rend érdekében a férjnek kellene a család fejének lenni. És intelligens nő nem szabadna, hogy belemenjen olyan házasságba, ahol ezt a helyet ne tudná megadni annak a férfinak, akihez hozzámegy. Mert nagyon sok problémát elkerülhettünk volna, ha Isten előre elrendelt rendjét betartjuk a családi életünkben!

Ez nem azt jelenti, hogy a férjnek uralkodnia kell a felesége felett, hanem azt jelenti, hogy egymást segíteniük kell a mulandó életükben minden egyes területen, éppúgy, mint az örökkévaló életükben!

Tehát Isten nagyon egyszerű rendet épített ki. Mert tehát vagy az egyik, vagy a másikkal kell, hogy a feje legyen a családban ahhoz, hogy rend legyen! De hát a férj az, akinek a nagyobb felelőssége, és ezért kell, hogy neki legyen nagyobb hatalma, és ezért mindkettőjüknek el kell foglalni a családban a természetes helyét. Ezért a feleségnek örömmel kell tekinteni arra a helyre, amelyet a férje elfoglal. És igazából egy asszony sem akar magának olyan férjet, amelyet kiskutyaként kezelhet.

Nagyon sokszor az asszonyok azt nem látják, hogy örömüknek kellene telni abban, hogy mint feleség a férjnek alárendeli az akaratát, ha erre szükség van, ahelyett, hogy a szomszédok gúnya lenne a férj.

De nem igazán részletezi az Ige ezeket a tanításokat.

Efezus 5:21-25

„Vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében. Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjeteknek, miként az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen **a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért;**”

Pál az egész gyülekezetnek ír és beszél, amikor azt írja, hogy: *engedelmesek legyetek egymásnak.* Azt jelenti ez, hogy uralkodnunk kellene egymás felett a gyülekezetben? Nem, nem! Ez azt jelenti, hogy engedjünk egymásnak, tudjunk megállapodni egymással, és kijöjjünk egymással szeretetben.

Tehát azok a pásztorok, akik magukból kiskirályokat akarnak tenni, és kiskirályi szerepet akarnak játszani, ezeket az Igét nagyon tévesen félreértelmezik és kihegyezik.

Amikor a tanítványok megkérdezték Jézustól: *ki lesz köztünk a legnagyobb?* Jézus elmagyarázta neki, hogy: *azért jöttem közétek, hogy szolgáljak nektek.* És a szolgálóknak kell végül is a vezetőknek lenni. Milyen vezetőknek? Hogy megmutassuk az utat a többieknek. Megmutatni, elvezetni őket az életbe. És a legfőbb apostol, az első apostol kell, hogy vezesse az összes többit, ő a szolgálója az összes többinek. Aki legnagyobb Isten királyságában, az szolgálója mindenkinek. Tehát Jézus azt mondja, hogy ez nem olyan, mint a földi királyságban, hogy uralkodik a király a népe fölött, hanem szolgálnia kell! Ennek ellenére Magyarországon nagyon sok gyülekezetben megfigyelhető ez az uralkodási éhség és hajlam az emberek felett - ez pedig nem Istentől van. Mert a szeretet útja az, hogy engedelmesek legyünk egymásnak.

Következő vers azt mondja:

Efezus 5:21

„Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjeteknek, miként az Úrnak.”

Ez azt jelenti, hogy a férjnek uralkodnia kellene a feleségén? Hogy soha nem mondhat a feleség egy szót sem? Nem, nem ezt jelenti! Azt jelenti, hogy egyességben kell lenniük, és mindenben közösen kell menniük, egyetértve.

Efezus 5:23-24

„Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben.”

Kolosse 3:18

„Ti asszonyok, engedelmeskedjétek a ti férjeteknek, amiképpen illik az Úrban.”

Ahogy az előbb a Korinthusi levélben olvastuk, olvashattuk azt, hogy ahogy a férj feje a feleségnek, ugyanúgy Isten feje Krisztusnak. Ez nem azt jelenti, hogy Krisztus örökkön örökké alárendelt szerepben van Istennél. Mert az örökkévalóságban a következő Igében fogjuk meglátni, hol van Krisztus helye Istennél. Mert tudjuk azt, hogy Jézus Krisztus maga Isten. Tehát isteni egységben van Jézus Krisztus Istennel.

Filippi 2:5-9

„Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő, Hanem Önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett; És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozta neki oly nevet, amely minden név fölött való;”

Jézus a Megváltónk. Jézus a mi engesztelő áldozati bárányunk. És mint a mi testvérünk, alárendeltségi pozícióba került értünk, és mindenben alárendeltséget vállalt Istennél, minket helyettesítvén. Csodálatosan tanítja azt az Ige, hogy amikor Krisztus megalázta önmagát, és engedelmes lett a kereszthalálra, akkor Isten őt felmagasztalta, és az Ő jobbjára emelte fel, és a Mennyei Atya jobbján él és uralkodik örökkön örökké Jézus, ahol értünk könyörög.

Tehát a férj és a feleség, habár ők egyenlők az Úrban, de a családi életükben, hogy mindkettőjüknek jó legyen, a családban a férj foglalja el a fej szerepét.

A Bibliaiskolánkban volt egy tanító, aki, amikor erről a területről tanított, elmagyarázta, hogy nagyon sok téves félreértés van ezen a területen. Az alárendeltségről úgy tanított, mint egy esernyő szisztémáról. Tehát vertikális struktúráról, alárendeltségi struktúráról beszélt. Márpedig ez nem egy függőleges hatalmi struktúra. Ez az elmélet azt tanította, hogy az asszonynak a férjnek keresztül lehet csak menni Jézushoz, és a férjnek pedig Jézuson keresztül Istenhez. Egy olyan gyülekezeti kormányfelépítést tanított, hogy a gyermekeknek az asszonyon keresztül az asszonynak a férjnek, és így tovább, keresztül, lehet eljutni csak Istenhez. Márpedig Isten kormányzati felépítésében nincs vertikális struktúra, hanem ez a struktúra horizontális.

Ezért, amiért ezt nem értik az emberek, azért van annyi helytelen tanítás az alárendeltségről. Mert Krisztus rendszere nem egy esernyőrendszer, mert Krisztus az Atya Úr Isten jobbján van. Az Atya Úr Isten jobbjára magasztaltatott föl, a trónra! És hasonlóan a férfi nincs alávetve Krisztusban a Megváltójának, mert Isten szemében mi Krisztussal együtt haltunk meg, feszítettünk keresztre, és Krisztussal együtt támadtunk fel, és Krisztussal együtt mi is a mennyei helyekre kerültünk. Amikor egy asszony, vagy egy férfi a keresztet magába fogadja, befogadja Jézus Krisztust, tehát mindegy, hogy ez most férfi, vagy nő, akkor Jézus Krisztussal együtt feltámadt Isten szemében, és a mennyei helyekre ültetett.

Efezus 2:4-6

„De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg! És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.”

Krisztus nem Isten alatt helyezkedik el. Alatta *volt*, de Isten feltámasztotta Őt, és az Ő jobbjára ültette a mennyben. És, habár az ember is alatta volt, de amikor Jézus Krisztust elfogadta, megvallotta, és újjászületett Krisztusban, akkor Jézus Krisztussal együtt ültetett a mennyben. Tehát nem vertikális a struktúra, amint látjuk, hanem horizontális.

Az Ige azt is tanítja, hogy Isten fiaivá váltunk, örökösivé váltunk Istennek, és társörökösivé Jézus Krisztusnak. Azt jelenti, hogy egyenlő örökösök vagyunk. És a nők ugyanolyan egyen örökösök, mint a férfiak. Úgy kell tehát elképzelni, hogy mindannyian kézen fogva állunk a trón körül. Mindannyian.

János 17:21

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”

Ez az Ige magában foglalja a feleségeket, mint hívőket, éppúgy, mint a férjeket, mint hívőket.

Nagyon sok olyan tanítás, amely az alárendeltségi struktúráról szól, nem támasztható alá az Igékkal. Ezek a tanítók legtöbbször kiragadnak Igéket a környezetükből, és olyat magyaráznak ki az Igékből, amelyet ezek az Igék nem takarnak. Vagyis az asszonyt kisebbségi helyzetbe és rendbe hozzák, mint a férfit, és úgy magyarázzák, hogy az asszonynak a rabszolgahelyet kell csak elfoglalnia, vagy egy szolgálnak a helyét. És kötések hoznak ezek a tanítások, ahelyett, hogy felszabadulnának. Vagyis az asszonyokat kötésekbe helyezik. Nagyon sok ilyen tanítás a nőket és az asszonyokat kötöttségbe helyezik.

Márpedig Isten Igéje nagyon világos!

János 8:32

„És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.”

Isten Igéje, vagyis Jézus Krisztus tanítása soha nem kötések, megkötéseket hoz, és nem rabszolgaságot hoz az életünkbe! Itt az idő arra, hogy prédikátorok, és Isten Igéjének tanítói megváltozzanak! Ha tiszta szívünk van, és a helyes dolgokat szeretnénk tenni, akkor ne kötések hozz az ő életükbe!

Nem azt jelenti, hogy *szabaddá tesz az Ige*, hogy bármit megtehetsz!

Az embereknek tisztelniük kellene a prédikátorokat, pásztorok, de a pásztoroknak, prédikátoroknak nem uralkodniuk kellene az embereken, és helytelen kormányzati és helytelen hatalmi tanításokkal az embereket alávetésbe helyezni, és Igéket tévesen félremagyarázni!